લયેલી-મજનુ.

ઉર્ફે

પાક મ્હોહબ્બત.

કતઆ.

લયેલી મજનુકા તમાશા દેખાએ અયે નાઝરી,
અઝ રહે ઇન્સાફસે યે કાબેલે તારીફ હયે;
ઉસ્કુ **જમનાદાસને** છપવા કીયા હયે મુસ્તહર,
અઝ સરે નઓ જો કીયા **આરામને** તસ્નીફ હયે.

JAMNADAS BHAGVANDAS & Co.
PUBLISHERS

સબ હકઅવા માહફુઝ કીયા હયે.

મુંબઈ,
સ્વદેશપ્રકાશ પ્રેસમે છાપા હયે.
ઈ. સ. ૧૮૮૭

કીમ્મત દો આને.

લયેલી-મજનુ.

ઉર્ફે

પાક મ્હોબ્બત.

તખ્તએ નાટક.

લયેલી......................મજનુકી માઆશુક

મજનુ......................લયેલીકા આશક.

કાજી ....લયેલી ઔર મજનુકા ઉસ્તાદ

બાંદી ....કાજીકી.

બનસીવા-લકડહારે-મકતબકે લડકે-વગએરા.

મુકામ.

મકતબે કાજી-લયેલીકા ઘર-ગહેરા જંગલ.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

મકતબખાના.

(કાજી હાતમે છડી લીયે પઢાતા હયે, સબ લડકે આસપાસ બયેઠે હયે, લયેલી ઉપર ઝરૂખેમે બયેઠ તમાશા દેખતી હયે.)

મરસીયા—અલેફસે તું યાદ કર અલ્લાહકો આદમ—તર્જ.

કાજી—અલફ હયે અલ્લાહકા સુનો અયે બની આદમ;
બીસ્મીલ્લા પઢો **બેસે** સભી મીલ યહાં બાહમ—અલફ.
કર **તેસે** તીલાવત બનો તુમ હાફીઝે કુરઆં;
સેસે રહો સાબીત કદમ ઇસ રાહમે હરદમ—અલફ.
ઔર **જીમસે** જાનો કે જહાં ફાની હયે અયે જાન;
ઔર **હુયેસે** ન હો હીર્સકે પાબન્દ અયે હમદમ—અલફ.
ઔર **ખયેસે** કીયા ખુલ્ક ખુદા હમકો જહાંમે;
ઔર **દાલસે** દે અકલ કીયા રાઝસે માહરમ—અલફ.
ઔર **ઝાલસે** ઝાકેર હો રહો ઝીકે ખુદામે;
ઔર **રેસે** રીયા છોડ રીયાઝત કરો હરદમ—અલફ.
હયે **ઝેસે** ઝોહદ **સીનસે** સાજીદ હો જુકા સર;
ઔર **શીનસે** શાકેર હો રહો **સ્વાદસે** સાબર—અલફ.
ઔર **ઝવાદસે** ઝાયા ન હો અયે **તોયકે** તાલેબ;
હયે **ઝોયસે** ઝાહેર તુ યહાં દીલકે મતાલેબ—અલફ.
હયે **અયેન** અયાં ઝાત ન હો **ગયેનસે** ગાફીલ;
હયે **ફેસે** ફના **કાફ** કેનાઅત કરો હાસીલ—અલફ.

હે કાફસે કુન લામસે લાઝીમ હયે અયે નાઝર;
ઔર **મીમ** હયે માહમુદકી **તુ નુન** નઝર કર—અલફ.
હયે **વાવ** વહી **હેસે** કરે તુજકુ હીદાયત;
કર **લામ અલફ હમઝાસે** હાસીલ તુ વેલાયત—અલફ
યે હઈ અઠાવીસ પડાયા તુમે **આરામ**;
ઔર **યેસે** રખો યાદ પડો બાદબસ્સલામ—અલફ.

(સબ લડકે ખડે હોકે પડના.)

કાહારવા—મેરે કાજી સાહેબ મેરે કાજી સાહેબ—તર્જ.

સબ લડકે—સુનો કાજી સાહેબ સુનો કાજી સાહેબ;
કલકા સબક આજ ભુલ ગયા.—સુનો.

(યેક લડકેકો પકડકે કહેના.)

કાજી—કલ તો તેરા સબક યાદ થા ભુલા આજ શયેતાન;
આંખ મુચાની ખેલ રહાથા રાતકુ કયા નાદાન-સુનો.
૨-લડકા-ખેલ રહાથા જુગાર સાહેબ યેતો સારી રાત;
૧-લડકા-શબકુ સબક મંએ પડ રહાથા જુઠા હયે યે બદઝાત-સુનો.
કાજી—બુડા હોને આયા નહી કુચ ઇલ્મ કીયા હાસીલ;
૧-લડકા-દાડી મેરી સુફેદ હો ગઇ મરનેકે હું કાબીલ—સુનો.
કાજી—લટકાકે ઇસ મુઝીકો ઔર ઉપરસે દો કોડા;
૧-લડકા-હાત પંહોચતા નહી હયે સાહેબ મંએ છોટા હું થોડા-સુ.

(દુસરેકો પકડકે કહેના.)

કાજી—તુભી સબક કયું આહમક ભુલા સઝા મંએ દુંગા તુજકો;
૧-લડકા-મઝાહ પાએગા ચુગલી ખાકે માર ખીલાયા મુજકો-સુનો.

૨-લડકા—ભુલા સબક ઇસ વાસ્તે મેરા મર ગયાથા કલ બાપ ;
૩-લડકા—જુઠા હયે યે બાપ તો ઇસ્કા અભી મીલાથા જનાબ-સુનો.
કાજી—કાન પકડ ઉઠ બયેઠ કીયા કર યેકસો એકીસ બાર ;
૨-લડકા—મર ગયા મર ગયા કાજી સાહેબ છોડ દો હું લાચાર—સુનો.
(તીસરેકો પકડકે કહેના.)

કાજી—દો દીનસે કયુ આયા ન પડને મકતબમે નાકામ ;
૩-લડકા—અમા સાહેબ બઝારમે ભેજે થે અયે આલી મુકામ—સુનો.
૧-લડકા—ઇસ્કી માદર મરકર સાહેબ ગુઝર ગયે દસ સાલ ;
કાજી—યેક પાઉંસે નચાકે ઇસ્કો બજાઉંગા મેંએ તાલ—સુનો.
(લડકેકો નચાના સબકા હંસના.)

કાજી—અયે શયેતાનો ઉઠકે ખડે હો હસ્તે હસ્તે સારે ;
સબ—બતા બખ્શ દો કાજીસાહેબ હમ ભુકે હેંએ બીચારે—સુનો.
(સબકો માર કર ખડે રખ્ખા હયે, ઔર ઉઠ બયેઠ કરવાતા હયે, મજનુ દાખીલ હોતા હયે, લયેલી ઝરૂખેમેસે ઝકતી હયે, મજનુ સલામ કરતા હયે.)

મરસીયા.

આયા હુ યહાં ઇલમકે પડનેકો અયે ઉસ્તાદ—તર્જ.

મજનુ—તાલેબ હું મેંએ ઉસ ઇલમકા બતલાઇએ ઉસ્તાદ ;
કુચ ઝાહેરો બાતીનકા તુમે ઇલમ હો ગર યાદ.
કાજી—આયા હયે તુ કીસ મુલકસે બતલાદે અયે ઝીશાન ;
તુ કઓન હયે કયા નામ તેરા અયે મેરે મહેમાન.
મજનુ—આયા અરબસ્તાનસે શરીફોંસે હું દાના ;
[illegible] ...ના.

કાજી—ઉસ્તાદ હું ઇસ્ફાંકા તુજ્હે ઇલ્મ પડાઊં;
ઔર વહ દોહા વલયેલકી મંએ શરહ સુનાઊં,
(મજનુકા બગેહના, સબકા જાના, લયેલી મજનુપર
આશક હો ગાના.)

ખમાચ—ઠુમરી.

ભોલી હો યેતો સુરત પીઆરી—તર્જ.

લયેલી—ભા ગઇ મનકો સુરત તેહારી;
ભોલી મુરત તેહારી ભોલી મુરત તેહારી.—ભા ગઇ.
દેખત સુધ બુધ ગઇ બીસરાઇ;
ચીતવનકી મારી કટારીરે—ભોલી મુરત.
છીન લી કયેસને લયેલીકે મનકો;
દેદી હમે બેકરારીરે—ભોલી મુરત.
લુટ લીયા મનકા **આરામ** સગરા;
• શર્મો હયાભી સીધારીરે—ભોલી મુરત.
(મજનુ આવાઝે લયેલી સુનકે ઉપર નઝર કરના
યક બગેક લયેલી નઝર આના, આશક હોકે ગાના.)

જીલા—ઝીંઝોટી.

કયેસીરે ઝલક બતલાઇ—તર્જ.

મજનુ—કયેસી ઝલક મોહે નજર આઇ;
મોરે નજરોમે પીઆરી સમાઇ—કયેસી.
નાઝસે કયેસી બયેઠી સુગરવા;
બાવલા મોહનીસે બનાઇ—મોરે નજરોંમે.

જે સૂર મા હયે યા ચંદર મુગટ હયે ;
દેતા મુખડા હયે કયા ચમકાઇ—મોરે નજરોંમે.
લુટ લીયો મનકો યેક નજરસે ;
મોપે છુટે હયે હમરે હવાઇ—મોરે નજરોંમે.
(લયેલીકા છુપ જાના.)
છુપ ગઇ ફીર કાં જા મોરી પીઆરી ;
કયેસકો આજ મજનુ બનાઇ—મોરે નજરોંમે.
(આના કાજીકા.)

કાલીંગડા—ઠુમરી.

ચલ સંગ હમારે તુ મજનુરે—તર્જ.

કાજી—સુનો બાત હમારી તુ અયે મજનુ ;
તુ અયે મજનુ તુ અયે મજનુ—સુનો.
ઘર યે મેરા તેરા મકાં હયે;
કર શુક્ર ગુઝારી તુ અયે મજનુ—સુનો.
(જાના કાજી ઔર મજનુકા.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

મકાને કાજી.

(આના લયેલી ફુરાકે મજનુમે ગાતે હુવે.)

કલ્યાન—ગજલ.

અજબ સનમકી અદાયે દેખી હુવા હયે તબમે શીગારસીના-તર્જ.

લયેલી—તેરે અદાંઓંકી તેગ ઝાલીમ કરે હયે મેરા શીગાર સીના ;
તર્બાને ખુરશીદસે ખજીલ હો કમરકા હયે દાગદાર સીના.—તેરે

વો ગુલસી રંગતથી દીલરૂબાકી થી જીસ્મે કુદરત અયાં ખુદાકી;
અબાને બન્દે કબાકો વાકી ફડકતા હયે બાર બાર સીના.—તેરે
વો મુસ્કુરાકે કરે ઇશારા દીખાકે આંખે હયે મુજકો મારા ;
સનમકે તીરે મીજા કઆરા બના દીયા તોદા વાર સીના.—તેરે
દીખાકે ચહેરેકો હયે કાતીલ કીયા દીલોજાંસે મુજકો માઇલ ;
ન જબતલક હુંગી તુજસે વાસીલ રહેગા હો લાલ આર સીના.—તેરે
મંએ રૂએ રોશનપે તેરે મજનુ નીસાર પરવાનાસા હું મહઝું ;
લીયા હયે આરામ મેરાં ગરદું નીકાલતા હયે બુખાર સીના.-તેરે

(દાખીલ હોના મજનુકા ઔર દોજાનુ હો લયેલીકે
દામન પકડના.)

લાવની.

મીલી આંખ અકેલી તુ લયેલી—તર્જ.

મજનુ—નામ લેતી હયે કયું મેરા લયેલી ;
આતીશે ઇશ્ક હયે તનમે ફેલી–અયે લયેલી અયે લયેલી.
ચહેરા હયે તેરા શમ્સો કમરસા,
વસ્લકો અયે બુતે તરસા ન તરસા ;
મજનુકો અપને સમજ દીલબરસા,
વરના ભટકા ફીરૂં પહેન સએલી–અયે લયેલી અયે લયેલી.

(લયેલીકા આહીસ્તાસે મજનુકા હાત અપની દામનસે છુડાના.)

લાવની—કઠણ હયે બાત હોના એક સંગી—તર્જ.

લયેલી—બહોત હયે મુસ્કીલ હોના દો એક રંગ ;
શરફાકો હયે નંગ-બહોત હયે મુસ્કીલ.

લયેલી મજનુ.

હાત ન હમરે તનકો લગાઓ જાઓ કીસીપર બલ જાઓ:
માતા પીતા કંહી દેખ ન લેવેં પરે હો કુચ શરમાવો;
કે સબ ઇઝ્ઝત જાનેકે હંયે યે ઢંગ-શુરફાકો હયે નંગ.
વસ્લકે બાતેં કરો ન હમસે કયું જલતીકુ જલાતે હો,
આપ હો મજનુ મુજકો દીવાની જાન ન તુમ ફુસ્લાવો;
વગરના જીનેસે હો જાઉં તંગ—શુરફાકો હયે નંગ.

ગઝલ.

મજનુ હયે લયેલી યે તુજપર દીવાના—તર્જ.

મજનુ—કયેસ હુવા તેરા મજનુ અયે જાના;
વસ્લકી મયેકા પીલા પએ માના—કયેસ.
ન જીનેકી શાદી ન મરનેકા ગમ હયે;
ખુશ આતા હયે આબાદીસે વીરાના—કયેસ.
તેરે ઇશ્કસે હયે મેરી ઝીન્દગાની;
બન આતીશે ઇશ્કસે જલહી જાના—કયેસ.
તસ્દદુખ કરૂં જાન કદમોંપે તેરે;
યગાના હું ગર લયેલી સમજી બેગાના—કયેસ.
મંએ પેશે ખુદા તેરા પકડુંગા દામન;
કીયામતમે ફીર કયા કરેગી બહાના—કયેસ.
મંએ સર તેરે કદમોપે રખ્તા હું લયેલી;
હો વાસીલ સમજ લેકે અપના દીવાના—કયેસ.
મંએ હું જીસ્મ તેરા તુ હયે જાન મેરી;
ન હો જાંતો ફીર જીસ્મકા કયા ઠીકાના—કયેસ

કહો કામ **આરામ**સે મુજકો કયા હયે ;
મેરા દીલ બના તીરે ગમકા નશાના—ફયેસ.

ભયેરવી—હોરી.

રાજ સુન મોહેકો હયે પ્રીત તેહારી—તર્જ.

લયેલી—પીઆ સુન તોહેપે બલ બલ જાઊં ;
બાત કહે શરમાઊં—પીઆ.
પ્રેમકી તુમરે અગન હયે ભડકી સાજન મંએ જલ જાઊં,
મોરા સજનવા લેલો બચનવા તુમસે અગર ફીર જાઊં ;
પચંતાઊં બીસ ખાઊં—પીઆ સુન.

દાદરા—ગરવા લગા લઊં સોહન મોરી પીઆરી હો-તર્જ.

મજનુ—ગરવા લગા લંઊ મોહન મતવારીરે ;
મોહન મત વારીરે મોહન મત વારીરે—ગરવા.
હમરી તુમરી લાગી લગનવા ;
મીઠી કરો બતીયાં પીઆરીરે—ગરવા.

ગઝલ—અદાએં તેરી યે જાદુભરી હએરે—તર્જ.

લયેલી—તેરી ચીતવનમે કયા જાદુગરી હએરે ;
તસ્દદુખ જીસ્પે સહેરે સામેરી હએરે—તેરી.
અજબ મજનુ તેરી જલ્વાગરી હએરે ;
સરાપામે સરાસર દીલબરી હએરે—તેરી.
જીગરકો ચીર કર દીલમે બીઠાઊં ;
યેહી હસરત મેરે દીલમે ભરી હએરે—તેરી.

(કાજીકી બાંદીકા આના દુરસે દોનોકો દેખ ચલે જાના.)

હસીં હું મંએ વલે લૌંડી હું તેરી ;
તુજેહ સબ માહ રૂખોંકી સરવરી હયેરે—તેરી.
બજુઝ તેરે નહી **આરામ** દીલકો ;
વીસાલે યારમે અબ બહેતરી હયેરે—તેરી
(જાના દોનો આશકો માશુકકા.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

દીવાનખાના.

(દાખીલ હોના કાજી ઔર ઉસ્કી બાંદીકા.)

ગજલ—સોરઠ.

પહેલુમે જહેરી નાગકો હયે જાનકે પાલા—તર્જ.

બાંદી—પહેલુમે અબસ મુદઇ મહેમાનકો પાલા ;
ઇન્સાનોમે લા બચ્ચએ હયેવાનકો પાલા—પહેલુમે.
મજનુને ફોડા શીશએ નામુસ આપકા ;
મોમીન સમજકે દુશ્મને ઇમાનકો પાલા—પહેલુમે.
કા દામે મહોબ્બતમે હયે લયેલીકો ગીરફતાર ;
મખ્દુમ સમજ ખાદીમે શયેતાનકો પાલા.—પહેલુમે.
બયેઠેથે દોનો યેક જા દેખ આઇ હું અભી ;
યે નફઆ હુવા બાનીએ નુકસાનકો પાલા—પહેલુમે.
કુચ કીજીએ તદબીર નહી મીસ્લે ઝલેખાં ;
બાઝારસે લા યુસફે કનઆનકો પાલા—પહેલુમે.

હોરી—જોગીઆ.

માનુ માનુ નાહી કર્યુ માનુ—તર્જ.

કાજી—કહા તેરા ન માનુ ન માનુ;
જુઠી બાતકો સાંચ ન જાનુ—કહેના.
ખોટી બાત બના ચુગલી ખાઇ, બેહયા શર્મ ન આઇ;
મજનુ નહી હયે કએસ સીઆના લયેલીકુભી પીછાનુ-કહા.

પદ—ઝીંઝોટી.

બાત કાહે હમરી તુ માનત નાહી—તર્જ.

બાંદી—કહા સાંચ હમરા તુ જાનત નાહી;
નાહી બહોતાન નાહી બહોતાન યે મંએને લગાઇ-કહા.
ચલકે મેરે સંગ આંખોસે અપને દોનોકી દેખો બુરાઇ;
બેકજાપે દોનોકો મંએ ના દીખાઇ તો જાનો મેરી મઓત આઇ-કહા.

(જાના દોનોકા.)

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

બાગકા દાલાન.

(લયેલી મજનુ બાહમ બયેઠકે ગાના.)

ભયેરવી—ગજલ.

શાનપે મુજકો તેરી યાર તુ બલ જાને દે—તર્જ.

લયેલી—શમઅરૂપે તેરે મજનુ મુજેહ જલ જાને દે;
દીલે પરવાનાકો હસરત હયે નીકલ જાને દે-શમઅરૂપે.

દીલ હયે સોઝાં મેરે સીનેસે લીપટના મજનુ ;
બર્ફસા આતીશે ફુરકતકો પીગલ જાને દે-શમઅરૂપે.
બયેઠી પહેલુમે હું બોસેકા ન કર કઝદ અભી ;
સબ્ર કર સબ્ર ઝરા મુજકો સંભલ જાનેદે-શમઅરૂપે.
નઓશાકર બાદએ અંગુરકે એક દો સાગર ;
બાદા ખ્વારીસે તબીઅતતો બહલ જાનેદે-શમઅરૂપે.
મસ્તો સર શાર હો **આરામ** કરેંગે બાહમ ;
સાઅતે બદ હએ નુમાંયાં ઉસે ટલ જાને દે-શમઅરૂપે

ઠુમરી—રએન બીતીરે—તર્જ.

મજનુ—રએન સારીરે-ચએનો ખુશીમે કટી અયે પીઆરી-રએન.
પ્રેમકી દારૂ પી મતવારી સુર્ખ હયે નએન તેહારીરે-ચએનો.

ઠુમરી—જીઆ જલ જાએ તોરે બીન સજના—તર્જ.

લયેલી-ચએન ન પાવે તોરે બીન જીયરા કા જાદુ મોહે કીનીરે-ચ.
સએનન મારી નએન તેહારી મન મોરા લી બલજોરી ;
રતીયાં કટે બીન સાજન કયેસે મદવા પ્રેમકી પીનીરી-ચએ.

(શરાબ પીતે હંએ, ઇતનેમે આહીસ્તાસે સામનેકા દરવાઝા ખુલતા હએ, ઔર કાજી હાતમે ફાનુસ લીએ દાખીલ હોતા હએ, ઇસકે સાથ બાંદીભી હએ, મજનુ ઔર લયેલીકો બહમ બયેઠે હુવે દેખ ચોંકતા હએ, ઔર ગુસ્સેમે આ સરપર હાત મારતા હએ. યહી વ્હો ફાનુસ હાતમેસે ગીર પડતા હએ, લયેલી ઔર મજનુ ચોંક કર દેખતે હએ, કાજી હાત ઉઠા ઊંગલીસે દીખાતા હએ, બાંદી ખુશ હો ખડી રહેતી હએ ઔર પડદા ગીરતા હએ.)

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

કાજીકા ઘર.

(કાજી ઔર બાંદીકા દાખીલ હોના.)

ઠુમરી—સાચ કહા તુને મોહેકો એરી—તર્જ.

કાજી—કહેના તોરા સાંચ ભયોરી;
દીખા દઇ હમકો ચલકે;
મજનુ બેગાનોસે મોરી લયેલી;
બયેઠી રહીથી ગલે મીલકે—કહેના.
નામ ડુબાઇ ઇજ્જત ખોઇ;
માતા પીતાકી આલમમે;
છાંડુ દેસ ઘરમા મજનુકો;
આને ન દુંગા મંએ બલકે—કહેના.
ચએન ગયા બદ નામ ભયા;
રૂસવાઇ ભઇ **આરામ** ગયા;
કાહે કરૂં લયેલીકે કારન;
ખાક ભયા તન મન જલકે—કહેના.

(આના લયેલીકા.)

ઝીંઝોટી—ગજલ.

જાના હયે હમકો લયેલી હો તૈયાર તુ શીતાબ—તર્જ.

કાજી—અઝમે સફર હયે લયેલી તુ તૈયાર હો શીતાબ;
યા [illegible]—અઝમે.

જાતે હૂંએ ઔર શહેરકો હમ છોડ એ વતન ;
ગફ્લતકે ખ્વાબસે અરી બેદાર હો શીતાબ—અઝમે.
બારે દીગર તુ મજનુસે હોનાહૈંન હમ કલામ ;
કહે દેના સાફ ગર તુજેહ ઇન્કાર હો શીતાબ—અઝમે.
એ કાલી શકલ મજનુકો તેરી ન ફીર દીખા ;
મા બાપકે ન દરપએ આઝાર હો શીતાબ—અઝમે.
આરામ છોડ તેરે લીએ બે વતન હુવે ;
નાદાની અપની છોડકે હુશીઆર હો શીતાબ—અઝમે.
(જાના કાજી ઔર બાંદીકા.)

ઠુમરી—આંસુવા ભરે મોરે નએન—તર્જ.

લયેલી—આંસુવા બહે દીનો રએન રો રો ખાલી કીની નએન-આં.

દોહા.

અપને પીઆકો છાંડકે જાવત હું પરદેસ ;
ઉતાર સબ સીન્ગારકો લું જોગનકા ભેસ—આંસુવા.
બીરહ આગ તનમે લગી તાકો કઓન બુજાએ ;
સુખ સમન્દર સબ ગયો પાની કહાંસે લાએ—આંસુવા.
બીસ્તર ભાવત હયે નહી લોકા દીની આગ ;
પીઆ મીલેંગે આએકે જાગેંગે જબ ભાગ—આંસુવા.
નઓક પલકકી હએ બડી તીરકી ભાલ સમાન ;
છેદકે કામા માસકો છેદન લાગી જાન—આંસુવા.
પીતસે જીસ્ને રીતકી ખો બએઠા **આરામ** ;
અએ પીઆરે આગે તેરે લું કીસ કીસકો નામ—આંસુવા.

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(દાખેલ હોના કાજી ઔર મજનુકા.)

ભયેરવી—ઠુમરી.

ચલ ચલે મજનુ હમ પરદેસવા—તર્જ.

કાજી—સુન અએ મજનુ ઝરા દીલસે મેરા કહા ;
હમ સભી જાતે હંએ પરદેસવા— સુન.
તેરેહી કારન છોડે સહેરકો ;
બદ નામ હમકો હએ તુને કીયા—હમ સભી.

હોરી—જએસી આગ્ના તુમારી—તર્જ.

મજનુ—કરૂં જાનો દીલસે તુમારી ;
ખીદમતો તાબેદારી—કરૂં.
લયેલીકા જબસે મંએ મજનુ બના હું ;
ગઇ અકલો હોશ હમારી ;
બખ્શો ખતાકો મેરી ખુદારા,
લયેલીને બે મઔત મારી—કરૂં જાનો દીલસે

(જાના દોનોકા.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

લયેલીકા ખીમા.

(લયેલીકા આહો અફસોસ કરતે બયેઠી હુઇ દીખાઇ દેના.)

ગઝલ.

ઇલાહી હાલ અબ દીલકા જો બહેતર હો તો કયું કર હો—તર્જ

લયેલી—ખુદાયા દેખીએ અબ વસ્લ દીલબર હો તો કયું કર હો
મુજેહ દીદાર મજનુકા મોઅસ્સર હો તો કયું કર હો—ખુ.
સીઆહી હીજરકી છાઇ હએ મેરે ખાનએ દીલમે ;
નહી ખુરશીદ રૂ મીલતા મુનવ્વર હો તો કયું કર હો—ખુ.
નહી મીલતા મેરા મજનુ મંએ અએસી પસ્તતાલ્યા હું ;
સીતારા બખ્તકા રૌશન ફલકપર હો તો કયું કર હો—ખુદા.
રહી યું એકલી દીલમે નીકલ જાઉંગી જંગલમે ;
દીલે બેચએનકો **આરામ** દમભર હોતો કયું કર હો—ખુ.

(દાખીલ હોના મજનુકા લીબાસે ફકીરીમે.)

પદ—જોગીઆ.

લયેલી લયેલી પુકારૂં મંએ બનમે—તર્જ.

મજનુ—નામે લયેલી હએ મેરે દહનમે ;
જા પુકારૂંગા જંગલો બનમે—નામે.
અયે ફલક તુને યે દીન દીખાયા,
જાનકુ મેરી મુજસે છુડાયા ;
દાલા હએ મુજકો રન્જો મોહનમે—જા પુકારૂંગા.
ગર ન [illegible] લી,

હએ જહાંમે અબસ ઝીન્દગાની ;
નહી **આરામે** જાં મેરે તનમે-જા પુકાઈગા.
(લયેલી દોડકે લીપટ જાના મજનુસે.)

દેસ—ગજલ.

તેરે ઇસ્કને બુતે દીલરૂબા મુજે ઇસ જહાંસે ઉઠા દીયા-તર્જ.

લયેલી— .

મેરા હોકે મજનુ અએ કએસ તુ મુજેહભી દીવાની બના દીયા;
તુને શર્મો આરસે હાત ઉઠા મુજેહભી જહાંસે ઉઠા દીયા—મેરા.
તેરે દર્દે હીજરને અએ સનમ બયાં ક્યા કરૂં જો કીયે સીતમ ;
શબો રોઝ બરસાકે ચશ્મ યમ મુજેહ બીસ્ક્ષે કાહ બના દીયા—મેરા.
ન તો તારે હીજરકી તાબ હએ યે જીગરતો જલકે કબાબ હએ ;
ક્યા કહું જો દીલપે અઝાબ હયે કે બસાને શમ્આ જલા દીયા—મેરા.
તેરે બીન હએ જીનેમે ક્યા મઝા નહી મઓત આતી હએ ક્યા હુવા;
યા કઝાને કર ગઇ હએ કઝા યાદ કરકે મુજકુ ભુલા દીયા—મેરા.
મંએ તડપ તડપ કેહી જાતે જાં તેરે શઓકે દીદમે દેતી જાં ;
ખુદા હોકે મુઝપે હયે મહેરબાં તુજેહ લાકે મુજસે મીલા દીયા—મેરા.

(બગલગીર હોના દોનો આશકો માઅશુકકા.)

લાવની—દેખી તેરી વફાદારી--તર્જ.

દોનો—તેરી સહી હએ દીલદારી,
લયેલી—મેરે મજનુ
મજનુ—મેરી પીઆરી—તેરી સહી હએ દીલદારી.

લયેલી—સમજથી મંએ ફીર ન મીલોગે અએ મેરે દીલદાર,
મજનુ—મુજેહ યાદ હુએ કોલો કરાર,
લયેલી—મંએ તુજપર યાર—બદીલ હું નીસાર.
મજનુ—તુ હએ મુખ્તાર—તેરી સહી હએ દીલદારી.
લયેલી—મંએ લું બોસે તુમારે મજનુ તુમભી લો મેરે યાર,
મજનુ—મંએ બદીલ હું તાબેદાર,
લયેલી—ન કર ઇન્કાર—મીલા રૂખસાર,
મજનુ—હું મએં તૈયાર—તેરી સહી હએ દીલદારી.
લયેલી—દીલકો હુવા આરામ અએ મજનુ ગમસેથી મંએ બીમાર.
મજનુ—તુ હએ મેરી ગમખ્વાર,
લયેલી—મંએ ખીદમતગાર—તુ હએ સરદાર,
મજનુ—નહી તકરાર—તેરી સહી હએ દીલદારી.

લાવની—મસ્ત મજનુ અએ મેરે પીઆરે—તર્જ.

લયેલી—અએ મેરે મજનુ માહપારે આહકે કયું કરતા નારે ;
જુદા અબ મુજસે હો જાના, હએ દુશ્મન અપના બેગાના ;
અગર વાલેદકા હુવા આના, શર્મસે હોગા મર જાના.

દોહા.

જાઓ ખુદારા યહાંસે જલદી અંય મેરે ગમખ્વાર,
છોડ શહેરકો જાઓ ન બાહેર મી ંગી આ દીલદાર;
ખુદાકી કસમ હએ અએ પીઆરે—આહકે કયું કરતાનારે.
(જાના દોનુકા)

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

જંગલ.

(આના લકડહારોંકા કુલહાડીયાં લીયે હુવે)

અંગ્રેજી રાહ

રખ ભારે સર ઉપર લટકનસે ધર કદમ—તર્જ.

સબ—લે સરપે લકડીયાં આહીસ્તા રખ કદમ;
હસ્તે હંસ્તે ગાતે ગાતે ચલતે હંયે બહમ—લે સરપે.
જંગલ હયે અપના ઘર નહી શેરકા હયે ગમ;
બંદુકે ભાલે હંયે શજરકે દાલે એક કલમ—લે સરપે.
રૂસ્તમસે ઝબર્ દસ્તકો પામાલ કરદે હમ;
ફીર કયા દરીન્દે ગઓલે બીયાબાં હયે કમસે કમ—લે.
સાબીત દરખ્તકો નહી હમ છોડે એક દમ;
જીસપર્ ઉઠે કુલાહાડીયાં બસ હો ગયા કલમ—લે.
યારો કદમ ઉઠાઓયો સબ જલ્દ દમ બદમ;
ચલો લકડીયાં યે બેચકે લે જાંયે કુચ્ર.દીરમ—લે.

(જાના સબકા)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

લયેલીકા ખીમા.

(બેકરારી કરતે હુવે લયેલીકા આના)

ગજલ—મેરે યારકો વ્હો દે સબા તુ બતા—તર્જ.

લયેલી—મેરે રશ્કે ગુલકો બતા અયે સબા,
તુજેહ હયે મેરે પ્યારે ગમકી કસમ;

એ હવે બુલબુલે દીલકી હરદમ સદા,
હયે તુજકો મેરે ચરમે નમકી કસમ—મેરે.
ગીઓલો બીયાબાંમે કી જુસ્તજુ,
શીરી શહેરમે જાકે મંએ કુબકુ;
બુતનમે નહી પાઇ ઝુલ્ફોંકી બુ,
તુમેહ ઉસકે કાકુલકે ખમકી કસમ—મેરે.
ખુદા જાને કીસ જા હયે મેરા સનમ,
સભી બુતકદે જાકે દેખી બહમ;
છુપા જાકે દીલબર મેરા દર હરમ,
બતાદે તુજેહ ઉસ સનમકી કસમ—મેરે.
નહી કામ હએ મુજકો **આરામસે,**
ન જબતક મીલુ વો દીલારામસે;
નહી વાસ્તા મુજકો ઇસ્લામસે,
મુજેહ ઇસ્કે કાફરકે દમકી કસમ—મેરે.
(દાખેલ હોના કાજીકા.)

ઠુમરી—બ્યાકુલ ભઇ કાહે કામનીઆ—તર્જ.

કાજી—બ્યાકુલ કા ભયો મોરી સાવરીયાં;
કા નયેન બહાવત બાવરીયાં—બ્યાકુલ.
આહ કરત હએ સાંસ ચડત હએ;
તન કાંપ રહા તોરા બાલરીયાં—બ્યાકુલ.

ઝીંઝોટી—ગજલ.

સરકો પટક રોયા ન કરે હમ તો કયા કરે—તર્જ.

લયેલી—એયાર હમ જહાનમે કબતક જીયા કરે;
પાનીકે બદલે ખુન જીગરકા પીયા કરે—એ યાર

અફસોસ ક્યા કરૂં મેરા મજનુ કીધર ગયા;
જબ તક હુએ જાન હીજરકે સદમે સહા કરે--એ યાર.
સબ્રો કરાર મેરા વો હમરાહ લે ગયા;
યે બેકરારી હશ્ર ન ક્યું કર બપા કરે—એ યાર.
લે તારે અશ્ક સોઝને મીઝગાંસે ચાકે દીલ;
તા મર્ગ અપને હાતોંસે રો રો સીયા કરે—એ યાર.
આતીશ ભડક રહી હુએ મેરે તનમે ઇશ્કકી;
આરામેર ચએનકે એવઝ ઉસ્મે જલા કરે—એ યાર.

પદ—હમારે વતનકો ચલે જાયેં હમ—તર્જ.

કાજી—મંએ કહેતા હું ખાકે ખુદાકી કસમ,
ન લયેલી તુ કર અપને મજનુકા ગમ;
ચલો શહેરકો અપને ફીર જાયેં હમ,
મીલેગા વતનમે વો તેરા સનમ;
મીલા દુંગા દોનોકો એક જા બહમ,
ન હરગીઝ ગુઝારૂંગા તુમપર સીતમ.

(જાના દોનોકા.)

બાબ દુસરા—પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

(દરખ્તોંકે બીચ મજનુ ખડા રહેના ગાના યાદે લયેલીમે)

બેહાગ–ગજલ.

અબતો ખુદા તુ લયેલીકી સુરત બતા મુજેહ—તર્જ.

મજનુ—પહેલે ખુદત્યા સુરતે લયેલા દેખા મુજેહ;
હારે ફનાસે બાદહુ દેના ઉઠા મુજેહ—પહેલે.

આદે દુના તડપતા રહુંગા મઝારમેં;
હમરાહે મર્ગ દીદકા શરબત પીલા મુજેહ—પહેલે.
દમ મેરે જીસ્મે ઝારસે જાના મહાલ હયે;
જબતક ન પાયે લયેલાકી આયે સદા મુજેહ—પહેલે.
આરામ હોગા નઝઅકી ઇઝાસે છુટ જાઉં;
એક બાર મેરે રાહતે જાંસે મીલા મુજેહ—પહેલે.
(દાખેલ હોના લકડહારોંકા)

પદ—ઉઠાઓજી કુલહાડે જરબ લગાએ હો—તર્જ.

સબ—લે હાતમે કુલાહડીયાં જંગલમે આયે હો;
એક ઝર્બસે હઝારો શજરકો ગીરાએહો—લે.
જંગલમે ઊંચે ઊંચે શજર જીતને પાએ હો;
બસ ઉન્કો કાટ કાટકે તુકડે બનાએ હો—લે.

(એક લકડહારાકા અપની કુલહાડીકી જરબ મજનુ પર જો બેલ ચઢી હયે ઉસપર લગાના, અંદરસે ખુનકા ફુંવારા છુટના, સબકા ગભરાના)

કાહારવા—દેખો દેખો એહ તમાશા હયે દેખો નયાજી—તર્જ.

સબ—દેખો દેખો કુલહાડીકો ખુન લગાજી;
અયેસા તમાશા નહી હમને દેખાજી—દેખો.
પહેલા—ઝાડોમે હયે બેશક બલા કોઇ ખડી.
દુસરા—અબ દોડો યહાંસે ભાઇ,
તીસરા—વો આઇ લો વો આઇ,
ચોથા—હાયે હાયે ઉરીને મેરા ગલા દબાયાજી—દેખો.
પહેલા—મારે ડરકે તનમે મેરે આઇ થર થરી,
દુસરા—મેરી અમ્મા તુ બચા,

તીસરા—વો બાવા મંએ મરા,
ચોથા—આઓ મંએતો મર ગયા હું મેરે દાદાજી—દેખો.
પહેલા—દરતે કયું હો દીવાનો, જાકે દેખે ચલો.
દુસરા—મંએ તો તોબાહ કરતા હું,
તીસરા—મંએ દર દરકે મરતા હું,
ચોથા—આફત દેખો સબકે જાનો પર યે લાયાજી—દેખો.
પહેલા—સાથ મેરે તુમ આઓ સબ મત ગભરાઓ યારો,
દુસરા—તુમ આપ ખુદ દરતે હો,
તીસરા—ઈજ્જત હમસે કરતે હો,
ચોથા—ચલો ચલો હયે સરપે હમારે ખુદાકા સાયાજી—દેખો.

(નઝદીક જાકે દેખકે આના)

લાવની—ગોરી ચલી સાસરા ફેરભી કબુ આના—તર્જ.

સબ—ઈન્સાન નજર આતા હયે ખુબ પએઝાનો;
કયું બલા સમજકે દરતે હો નાદાનો.
ગયા લહુ ખુસ્ક હો જીસ્મ સુક કર લકડા;
સરસે પાઊંતક ઈશ્ક પેચને જકડા.
જાુન્બીશ હયે લબોંકુ ઈસ્કે સુનો અયે પીઆરે;
ઔર ખાર બદનકે પાર હુવે હયે સારે.
કયા ગોરે બદનકે પર ખાક ચડી હયે સારી,
માલુમ હુવા ઈસે ઈશ્કકી હયે બીમારી;
હયે નામે લયેલી વીર્દ ઝબાપર જાનો,
કયું બલા સમજકે દરતે હો નાદાનો.
(અબ્રકે ગએબ આના, સબ ખામુશ હો સુનના)

મરસીયા—યેહતો મજનુહી હોગા દીવાના—તર્જ.

હયે એ લયેલીકા મજનુ દીવાના, જીસ્કુ તુમને કીયે હો નશાના;
હારા સમજાકે ખેશો બેગાના, હાયે મજનુ ન માના ન માના;
દુશ્મને જાં હુવા થા ઝમાના, કીયા આબાદ આ યે વીરાના;
શમ્અરૂ જોકે હયે ઇસ્કા જાના, જલતા હયે ઉસ્પે મીસ્લે પરવાના;
મએ વસ્લકા ભરકે પયેમાના, એ પીએતો બને મસ્તાના.

પરજ-કાલીંગડા—ઠુમરી.

આઇ હું સભામે છાંડકે ઘર—તર્જ.

સબ—ચલો ચલો અયે યારો લયેલીકે ઘર;
મજનુકી સુનાવે ઉસ્કો ખબર—ચલો.
સુનતેહી બસ **આરામ** હો દીલકો;
તડપતી હયે વો ખસ્તા જીગર--ચલો.

(જાના સબકા)

બાબ દુસરા--પરદા સાતવાં.

દીવાનખાના.

(આના લયેલીકા કુરાકે યારમે ગાતે હુવે.)

ભયેરવી-ગજલ.

કોઇ કહો કયા મેરે વો યારકો પએછાનતે હો—તર્જ.

લયેલી—દો બતા તુમ મેરે દીલદારકો પએછાનતે હો;
વો મેરે ઇસ્કકે બીમારકો પએછાનતે હો—દોબતા.
માહે કામીલસે હયે રૂખ ચહેરા હયે મીસ્લે ખુરશીદ;
વો મેરે માલએ અન્વારકો પએછાનતે હો--દોબતા.

બાગે આલમમે તડપતી હું મીસાલે બુલબુલ;
બાગબાંનો ગુલે બેખારકો પએછાનતે હો—દો બતા.
ચશ્મે તરસે કીયા સર સબ્ઝ હયે જીસ્ને સહારા;
વો મેરે ગએરતે ગુલઝારકો પએછાનતે હો—દો બતા.
લે ગયા સાતહી **આરામ** હમારા મજનુ;
ક્યા કહો વો મેરે ગમખ્વારકો પએછાનતે હો—દો બતા.

(આના લકડહારોંકા ગાતે હુવે)

ઠુમરી—પાયો પાયો તેહારો યાર હો--તર્જ.

લકડહારે--પતા પાયા તેરે દીલદારકા;
રોતી કાહેકો અએ દીવાની—પતા.
ઇસી જંગલમે હયે તેરા મજનુ;
ભુકા તેરે દીદારકા—રોતી.

ગજલ–સોરઠ.

હજાર શુક્ર કે હએ ખબર યારકી પંહોચી—તર્જ.

લયેલી—ઇલાહી અબ ખબરે ગુલેઝાર આ પંહોચી;
ખીઝાં ગુઝર ગઇ ફસ્લે.બહાર આ પંહોચી--ઇલાહી.
હયે ફર્ઝ મુજપે કે શુક્રે ખુદા બજા લાઉં;
કે વસ્લકી હયે શબે ઇન્તેઝાર આ પંહોચી—ઇલાહી.
અઝાબે હીજર મેરે જીસ્મો જાંસે દુર હુવા;
હું શાદ રહમતે પરવરદીગાર આ પંહોચી—ઇલાહી.

ગએ વો રન્જકે દીન અબ મીલેગા કુચ **આરામ** ;
યહીં હયે સાઅતે બોસો કનાર આ પંહોચી—ઇલાહી.

(જાના સબકા.)

બાબ દુસરા—પરદા આઠવાં.

જંગલ.

(આના લયેલીકા, લકડહારે ઔર કાજીકે સાથ, લકડહારે ઉઠા લાના મજનુકુ, સુલાના ઝાનોએ લયેલી પર, ગાના લયેલીકા)

ગીતી—બોલ તું આંખે મજનુ—તર્જ.

લયેલી—દેખ તુ મજનુ પીઆરે, બયેઠી હયે પહેલુમે તેરી લયેલી;
ઉઠકે બુજાહદે તેરે, ઇસ્કકી આતીશ તનમે હએ ફએલી.
કયા હુવી તેરી જવાની, જાની મીસ્લે ઝલયખા અયે યુસુફ સાની;
શકલ બદલ ગઇ તેરી, મેરે આશક મંએ ન પએછાની.
સાંસ ચડી હએ કએસી, હયે હયે બોલ મેરે પીઆરે;
બોલકે આંખે દેખ, મુજેહ મેરે આંખોકે તારે.
બોલ સનમ લબ બોલ, કે મેરી ધડકતી હએ છાતી;
ચલી જવાની મેરી, જીતી હું મંએ મઓત નહી આતી.
દેખ અભી મરતી હું, ખુદારા આંખે મજનુ બોલ;
ઝહેરકી પુડીયા મંગાકે, ખા લેતી હું મુજસે ઝરા હસ બોલ.

(મજનુ લયેલીકુ દેખકે ગાના)

કાલીંગડા—ગજલ.

ખુદાયા શુક્ર અયે પરવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી—તર્જ

મજનુ—અદા હો શુક્રે હક ક્યુંકર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી;
નહી અબ દીલ મેરા મુઝતર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અ.
રહો દીલશાદ આલમમે ન હો નાલાં મેરે ગમમે;
મેરા મરજાના હયે બહેતર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અ.
તસદ્દુંખ તુજપે હો જાની અભી હો જાઉંગા ફાની;
તુજેહ તકલીફ દું ક્યુંકર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અદા.
મેરે મરનેસે અયે હમદમ ન કરના તુ કભી માતમ;
તેરે આગેહી જાઊં મર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અદા.

(મરજાના મજનુકા, ગાના લયેલીકા)

મરસીયા.

લયેલી—ક્યા કહું હાએ રન્જો મોહન હયે—હાયે મજનુ.
ખાક પર તેરા નાઝુક બદન હયે—હાયે મજનુ.
તેરી લયેલી ગરીબુલ વતન હયે,
બેકસી હાયે ક્યા બાલાપન હયે—હાયે મજનુ વાયે મજનુ.
હાયે સોતે હો ક્યું આંખે ખોલો—હાયે મજનુ.
લયેલી આઇ હયે કુચ મુંહસે બોલો—હાયે મજનુ.
છીદ ગયા તેરા કાંટોસે તન હયે,
હોંટ સુકે હુયે નીલા બદન હયે—હાયે મજનુ વાયે મજનુ.
થી હવસ મુજકો મીલ બયેઠનેકી—હાયે મજનુ

અબ એ નઓબત હયે સર પીટનેકી--હાયે મજનુ.
કુમરીયે દીલ મેરા નારઝન હયે,
લાશે મજનુ પડી બેકફન હયે--હાયે મજનુ વાયે મજનુ.
છોડ લાશ કંહા તેરી જાઊં—હાયે મજનુ.
ફીર એ સુરત કંહા તેરી પાઊં—હાયે મજનુ.
અયે ઝરીફ અબ ન તાબે સુખન હયે,
સાત મજનુકે લયેલી દફન હયે--હાયે મજનુ વાયે મજનુ.

(દીગર ગાયન.)

બારામાસી--આસ મનકી રહી મનમારે—તર્જ.

લયેલી—

ગમસે તેરે મરજાઊંગી પીઆરે, જીના હયે અબ બેકારરે—ગમસે.
આતશ ગમકી ભડકી હયે તનમે જલતી હયે મેરી જાનરે;
હાયે મેરે ઇશ્કમે મર ગયા તુ, વસ્લકા થી અરમાનરે—ગમસે.
આશકે સાદેક હોગા જહાંમે, નામ તેરા મશહુરરે;
મજનુસે લયેલી કરે બેવફાઇ, હયે બાત અકલસે દુરરે--ગમસે.
છોડ ઝહનમમે મુજકો કીયા તુ ખુલ્દમે જા આરામરે;
મરજાતી હું મંએ મારૈ એ ખન્જર, દોનોકા હો નેક નામરે-ગમ.

(મરજાના ખંજર મારકર લયેલી દીલફીગારકા)

તમ્મત તમામ શુદ કારે મન નીઝામ શુદ,
દીગર કસે દાવા કુનદ ગુલામ શુદ;

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપનીએ પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.

		રૂ.	આ.	પૈ.
સેન્ડફર્ડ મર્ટનના મિનીંગ (૧૫૦ પાનાના)	...	૦	૧૨	૦
રૉયલ સ્કુલ પ્રાઇમરના મિનિંગ	... ...	૦	૪	૦
રૉયલ રીડર નં. ૧ લાના મિનિંગ	... ...	૦	૬	૦
રૉયલ રીડર નં. ૨ જાના મિનિંગ	... ...	૦	૮	૦
રૉયલ રીડર નં. ૩ જાના મિનિંગ	... ...	૦	૧૦	૦
રૉયલ રીડર નં. ૪ થાના મિનિંગ	... ...	૦	૧૦	૦
રૉયલ રીડર નં. ૫ માના મિનિંગ	... ...	૦	૧૨	૦
હાવર્ડ કૃત પ્રાઇમરના મિનિંગ (મોટા) ...	...	૦	૪	૦
હાવર્ડ કૃત અંગ્રેજી બીજી ચોપડીના મિનિંગ	...	૦	૬	૦
ફારસી આમાદન નામનો અં. ગુ. તરજુમો	...	૦	૨	૦
શાળોપયોગી કોષ્ટકો	...	૦	૧	૦

વારતાઓના પુસ્તકો.

સુડા બોતેરી	...	૩	૦	૦
ગીરધર કૃત રામાયણ	...	૨	૮	૦
જાળંધર આખ્યાન	...	૧	૮	૦
મોટા ઓખાહરણ	...	૧	૮	૦
મદાલસા આખ્યાન	...	૦	૮	૦
શ્રી વિલાસ ગરબાવળી	...	૦	૮	૦
દલપત અને ધનપાળની વાર્તા	...	૦	૨	૦
સજ્જનતા મેળવવાના સાધન	...	૦	૨	૦
પાર્વતિ લક્ષ્મીજીનો સંવાદ	...	૦	૧	૦
ફીડલ શીખવાની ચોપડી	...	૦	૮	૦
ફીડલ ગાઇડ	...	૦	૪	૦
ફીડલ તથા હારમોનીઅમ ગાઇડ ...	...	૦	૪	૦
ક્રીકેટ ગાઇડ	...	૦	૧	૦
ટુચકા સંગ્રહ (મનોરંજક વારતાઓ) ...	...	૦	૮	૦

મુરખાની વારતા ૦ ૧૨ ૦
અભીમન્યુનો ચક્રાવો... ... ... ૦ ૮ ૦

ઉરદુ હુરફમાં છાપેલાં પુસ્તકો.

તોહફએ દીલ પઝીર (બનજારા) ૦ ૧ ૦
ગુલશને બાહાર અફઝા (ઉર્ફે નઈ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૨ ૬
નકશે સુલેમાની ૦ ૨ ૬
અન્જામે સખાવત (ઉર્ફે બાદશાહે ખોદાદોસ્ત) ... ૦ ૫ ૦
અલીબાબા અને ચાલીસ ચોર ૦ ૩ ૦
ગુલશને બેદાદ (ઉર્ફે શીરીં ફરહાદ) ૦ ૩ ૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્ફે બુલબુલે બીમાર) ૦ ૩ ૦
લયેલી મજનુ ૦ ૨ ૦
નયરંગે ઇશ્ક ૦ ૩ ૦

નાટકના પુસ્તકો.

ગુલશને બેખાર ઉર્ફે તમાશાહાએ પુરબહાર (કે જેની અંદર ૯ ઉર્ફે ખેલો, બે જલસા, બંદગીઓ, બન્જારાના ગાયનો તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો સંગ્રહ કીધો છે ૧ ૪ ૦
ચંદ્રસેન ને ચંદ્રપ્રભા નાટક ૦ ૮ ૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક ૦ ૬ ૦
તમાશાએ નતિજએ અસ્મત ૦ ૬ ૦
માલીની નાટક ૦ ૬ ૦
અન્જામે સખાવત (ઉર્ફે બાદશાહે ખોદાદોસ્ત) ... ૦ ૫ ૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (ચોથી આવૃત્તિ)... ... ૦ ૪ ૦
તમાશાએ ચાંદબી ૦ ૪ ૦
મફ્રેઝના (ઉર્ફે અફસરે ચરત્તર) ૦ ૪ ૦
ગુલશને બેદાદ (ઉર્ફે શીરીં ફરહાદ) ૦ ૪ ૦
તોહફએ દીલકોશા (ઉર્ફે નઇ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૩ ૦
સોબતે અસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક ૦ ૩ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ ૦ ૩ ૦
ગુલશને બાહાર અફઝા (ઉર્ફે નઇ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૨ ૬

મઝહબે ઇશ્ક (ઉર્દૂ બકાવલીઓં તાજુલમુલ્ક) ...	૦	૩	૦
નયરંગે ઇશ્ક	૦	૩	૦
અન્જામે સુખન (ઉર્દૂ તીરીયા ચરત્તર)	૦	૩	૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્દૂ બુલબુલે બીમાર)	૦	૩	૦
અલીબાબા ચાલીસ ચોર	૦	૩	૦
ઇશ્ક નવ બાહાર (ઉર્દૂ ચંદ્રબદન મોહીયાર) ...	૦	૨	૦
નંદરાજા અને સતિ સુલોચનાના ગાયનો	૦	૨	૦
લયેલી મજનુ	૦	૨	૦
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો... ...	૦	૧	૫
રસીકાનો અતિ રમુજી ફારસ	૦	૧	૦
નવા હરિશ્ચંદ્ર તરામતિના ના૦ ગવાતાં ગાયનો ...	૦	૧	૦
નવા નળદમયંતી નાટકમાં ગવાતાં ગાયનો... ...	૦	૦	૯
તોહફએ દીલપઝીર ગાયન (ના૦ ત૦ બનજારા) ...	૦	૦	૯
વિધવા દુઃખદર્શક (વાંઢાનો વરઘોડો)	૦	૪	૦
સવાઇ ઠગનો રમુજી ફારસ	૦	૧	૬
ચાલાક શકરબી તથા ગુરૂજીની ગડબડનો ફારસ ...	૦	૧	૩
શ્રીકૃષ્ણવિલાસ ગાયન	૦	૨	૦

બીજાં નાટકના તથા પરચુરણ પુસ્તકો.

હિંદુસ્થાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧, ૨, ૩, દરેકનો ...	૧	૦	૦
સીતમે હામાન ઉર્દૂ ફરેબે અજા	૦	૮	૦
અંજામે ઉલ્ફત ઉર્દૂ હુમાયુન નાસીર	૦	૬	૦
જફાએ સીતમગર	૦	૬	૦
બેનજીર બદરે મુનીર	૦	૪	૦
પુરન ભગત	૦	૪	૦
પીસાનએ અજાઇબ	૦	૮	૦
હાતમ બીન તએ ઉર્દૂ અફસરે સખાવત	૦	૬	૦
સએફુસ સુલેમાન...	૦	૬	૦
ઇન્સાફે મોહમુદશાહ ગજનવી	૦	૮	૦
જુલ્મે અઝલમ ઉર્દૂ જૈસા બો વૈસા લો	૦	૬	૦
ફરેબે પીલ્ના ઉર્દૂ ચાહતે જર	૦	૬	

ખ્વાબે મોહબ્બત	૦	૬	૦
અજાએબાતે પરસ્તાન	૦	૬	૦
ગુરૂરે રાઅદશાહ	૦	૬	૦
આશકકા ખુન, દામન પે ધબ્બા	૦	૮	૦
અલાદીન	૦	૩	૦
તીલસમે જોહરા	૦	૩	૦
છેલ બટાઉ મોહેના રાની ઔર હવાઇ મીજલસ ...	૦	૪	૦
જાંગીરશાહ ગોહર	૦	૩	૦
શકુન્તલા	૦	૩	૦
સદેવંત સાવલીંગા	૦	૧	૬
કામસેન રસીકાના ગાયન	૦	૧	૦
સીતાહરણ નાટક	૦	૮	૦
ઓખાહરણનો ઓપેરા	૦	૧	૦
રૂકસમણી હરણ	૦	૧	૯
સંગીત ગાયન સંગ્રહ	૦	૮	૦
કામસેન નાટક	૦	૮	૦
ગોપીચંદ નાટક (ગુજરાતી)	૦	૮	૦
મૃચ્છકટીક નાટક	૦	૮	૦
કરણ ઘેલાના ગાયન	૦	૧	૦
લલિતા દુઃખદર્શક	૦	૮	૦
નળદમયંતી	૦	૮	૦
મદાલસા	૦	૧	૦
વિરસિંહ ચંદ્રિકા	૦	૧	૦

એ સિવાય દરેક જાતની નાટકની, વારતાઓની, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, ઉરદુ ચોપડીઓ પણ મળસે, જથ્થાબંધ લેનારને કમીશન ઘણુંજ સારૂં આપવામાં આવસે.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપની,

મેનેજર, જમનાદાસ ભગવાનદાસ,

ઠેકાણું મુંબઇમધ્યે ભુલેશ્વર આગળ.

ગુલઝારે અસ્મત

ઉર્ફે

નયેરંગ ઈશ્ક.

(કે જેની અંદર બે ભાઈ બેન ઉપર તેઓના પીતાના કાચા કાન હોવાને લીધે સાવકી માનો જુલમ, પોતાના છોકરા જોડે તેની સાવકી છોકરીએ પરણવાની ના પાડવાથી તે બંને ભાઈ બેનાને મારી નાંખવાનો તેણીએ હુકમ કરવો, પણ ગુલામની વફાદારીથી તેઓનું બચવું, આખર નાશીપાસ થઈ કોઈ અંધેર જંગલમા બને ભાઈ બેનનું નીકલી જવું, તકદીરના જોરથી એક શેહેરનો રાજા મરી ગયાને લીધે તે છોકરાને તે રાજ મળવું, તેને પોતાની બેહેનને છોડીને ચાલી જવું, તેની બેહેનના પતિવ્રતાપણા ઉપર હુમલા થવા આખર સત્યનો જય થવો અને બંને ભાઈ બેનનું મળવું. આ નાટક ઘણોજ કરૂણારસ તથા ચાનક આંપનારો છે. વાસ્તે સર્વે સાહેબોએ ખરીદ કરવો એવી હમારી અરજ છે.)

કીમ્મત ફક્ત ચાર આના.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપની.

મેનેજર—જમનાદાસ ભગવાનદાસ.

ઠેકાણું—મુંબઈ મધ્યે ભુલેશ્વર આગળ.